

የሞተ አመለካከት አብዮት አይለኩስም

ኢብሳ ነመራ 8/22/11

በቅርቡ የሐገሪቱን ሠላምና ፀጥታ በማደፍረስ ሕገመንግስታዊ ሥርዓቱን ለማፍረስ ተንቀሳቅሶታል በሚል ወንጀል ተጠርጥረው በቁጥጥር ሥር ከዋሉት ግለሰቦች አንዱ የሆኑት አቶ እስክንድር ነጋ በቁጥጥር ሥር ከመዋላቸው ከሣምንት ቀደም ብሎ “ጥናታዊ ፅሁፍ” በሚል አንድ ፅሁፍ ማቅረባቸው ይታወሳል። “ትግሉ ወደ ሠላማዊ ተግባር ይሸጋገር” በተሰኘ ርዕስ፤

በቅድሚያ ይህ የአቶ እስክንድር ነጋ ፅሁፍ ፀሃፊው ጥናታዊ ይበሉት እንጂ፤ በመረጃ ላይ ያለተመሠረተ፤ ምናልባት ከአንድ የጋዜጣ መጣጥፍነት የማይዘል በስሜት የታጀለ የግል አስተያየት ነው። ታዲያ ይህ የግል አስተያየት “ላም እሳት ወልዳ ..... “ እንዲሉ በፀሐፊው የግል ዕምነትና በእውነታ መሃከል ተፋጠ፤ ወዲህ የግል ስሜትን በማንፀባረቅ፤ ወዲህ ደግሞ ዕውነትን በመፍራት ወዲያና ወዲህ እየረገጠ የቀረበበት ነው። በዚህ አኳኝን ተዘባርቆ/ተሳክሮ የቀረበው የፅሁፉ ይዘት ይህ ነው ብሎ መረዳት የሚያዳግት ቢሆንም፤ ጎልተው በወጡ አንዳንድ ሐሳቦች ላይ አስተያየት መስጠት አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። በጽሁፉ ላይ የቀረበውን ሃሳብ በራሳቸው መንገድ ተርጉመውት ሊምታታባቸው የሚችሉ፤ አለያም ውል አልባ የሆነው ፅሁፍ አላማ ምንነት አልያዝላቸው ያለ ዜጎች ሊኖሩ ስለሚችሉ።

ከፅሁፉ ርዕስ እንጀምር። ርዕሱ “ትግሉ ወደ ሰላማዊ ተግባር ይሸጋገር” ይላል። በቅድሚያ ይህ የፅሁፍ ርዕስ ለጥናታዊ ሥራ የሚሰጥ ሳይሆን መፈክር ነው። ምናልባት መፈክር ለመሆን ጎደለው የሚባል ነገር ቢኖር የቃለ አጋኖ ትዕምርተ ምልክት ብቻ ነው። ይህ በፅሁፉ አናት ላይ የሠፈረው መፈክር ይዘቱ ባይገባም አላማ ግን አለው። የተዘበራረቀውን ባለ7 ገፅ ፅሁፍ አንብቦ ለመጨረስ ትዕግስት ያላቸው ዓላማውን በፅሁፉ መደምደሚያ ላይ ሠፍሮ ያገኙታል። ይህም “በ2004 ኢትዮጵያ በታሪኳ ለመጀመሪያ ጊዜ የተሟላ ዴሞክራሲ ሀገር እንድትሆን ሠላማዊና ሕጋዊ ትግል ከቃላት ወደ ተግባር የሚሸጋገርበት ይሁን። ከዚህ በኋላ

ቃላት ትርጉም የላቸውም። የሚባለው ሁሉ አልቋል። የቀረው ሰላማዊ ህጋዊ ትግል ነው። ተግባር ነው።” የሊሚለው ጥሪ ነው። ከዚህ ዝቅ ብሎም ሌላ የመደምደሚያ መፈክር ሠፍሯል፤ “በሰላማዊና ሕጋዊ መንገድ ታሪክ ይሠራ” የሚል መፈክር።

የፅሁፉ አናት ላይ የሠፈረው “ትግሉ ወደ ሰላማዊ ተግባር ይሸጋገር” የሚል መፈክር የተገለፀበትን ሀሳብ ይዘት እንመልከት። በ2004 ኢትዮጵያ በታሪኳ ለመጀመሪያ ጊዜ የተሟላ ዲሞክራሲ ሀገር እንድትሆን “ሰላማዊና ሕጋዊ ትግል ከቃላት ወደ ተግባር ይሸጋገር” የሚለው ላይ ላይን ሲያዩት፣ ራሳቸው አቶ እስክንድር ሃሳብን በነፃነት የመግልፅ መብት በህግ ከተረጋገጠበት ከ1984 ዓ/ም ጀምሮ በነፃ ጋዜጠኝነት ሽፋን ሲያራምዱት የነበረው ፅንፈኛ ጦር አውርድ የሚል ሰላማዊና ሕጋዊ ያልነበረን ትግል ትቻለሁ፤ ከሁን በኋላ ሰላማዊና ሕጋዊ መንገድ እኩላሊት የሚል ቃል ኪዳን ይመስላል። “የሚባለው ሁሉ አልቋል። የቀረው ሰላማዊና ሕጋዊ ትግል ነው።” በሚል ያስከተሉት ደግሞ ይህንኑ መላ ምት የሚያረጋግጥ ይመስላል።

ይሁን እንጂ፣ በፅሁፉ አንድም ቦታ ላይ ስለምርጫና በሕዝብ ድምፅ ስለሚገኝ የስልጣን ውክልና በጨረፍታ እንኳን ስላልጠቀሱ ስለምን አይነት ሰላማዊ ትግል እንደሚያወሩ መገመት ያስችግራል። ምክንያቱም አንድና ብቸኛው የሰላማዊ ትግል መገለጫ ምርጫና በሕዝብ ውክልና የሚገኝ የመንግስት ሥልጣን ርክክብ በመሆኑ ። እንግዲህ አቶ እስክንድር ወዲህ ሰላማዊ ትግል ብለውና በሌላም በኩል ምርጫ የሚለውን ጉዳይ ቃሉን እንኳን ለመጥቀስ አለመውደዳቸው “ሰላማዊ” የሚለውን ቃል ፣ ሰላማዊ ያልሆነ ሰው ላይ ላይ ለመሸፈን የተጠቀሙበት መሆኑንና ሰላማዊ ያልሆነ የትግል ሥልጣን መፀነሳቸውን ያመለክታል። ከሰላማዊ ትግል ውጭ ያለው አማራጭ ደግሞ አንድም ፖለቲካውን አልቻልኩትም ብሎ አርፎ መቀመጥ፣ አለያም ሕጋዊና ሰላማዊ ያልሆነ ትግል መከተል ነው። አቶ እስክንድር “አርፎ እቀመጣለሁ” የሚለውን አማራጭ ስለልመረጡ፣ የመረጡት ሕጋዊ ያልሆነ ትግልን ነው ማለት ነው።

አሁን የመፈክርነት ይዘት ካለው በአቶ እስክንድር ከቀረበው የፅሁፍ ርዕስ ወጥተን ወደ ፅሁፉ ይዘት እንዝለቅ። የፅሁፉ መግቢያ ባለፉት 20 አመታት በአሜሪካ አራት ፕሬዚዳንቶች፣ በእንግሊዝ አራት ጠቅላይ ሚኒስትሮች፣ በደቡብ አፍሪካ ሦስት መሪዎች መለዋወጣቸውን ያስታውሳል። ኢትዮጵያ ግን ይህን አይነት የመሪ መለዋወጥ አለመስተናገዷን ጠቅሶ፣ “ኢህአዴግ ደክሟል ሌላው ቢቀር ቢያንስ ከ20 አመት በኋላ እረፍት ያስፈልገዋል።” ይላል።

አቶ እስክንድር ይህን ሲሉ የመሪና የፓርቲ መለዋወጥ መኖሩን እንደ ዴሞክራሲያዊነት መገለጫ ከጠቀሱዋቸው ሦስት አገራት ውጭ፣ ፍፁም ዴሞክራሲያዊና ሠላማዊ የሆኑ ለ20 አመታት ብቻ ሳይሆን ከ20 አመታት በላይ እድሜ ያሥቆጠረና እሥካሁንም የዘለቀ፣ አንድ ፓርቲ በምርጫ እያሸነፈ በህዝብ ውክልና ስልጣን ላይ የቆየባቸው የዓለም አገራትን ለምን መጥቀስ አልደፈሩም። ጥናታዊ ፅሁፍ ሁሉን ያጣቀሰ አሳማኝ መከራከሪያ ሐሳብ የሚቀርብበት እንጂ፣ የግል ፍላጎትን ለማንፀባረቅ የዕውነት አንድ ጎን ተባብሮ የሚጠቀሥበት ባለመሆኑ፣ ኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ እንድትሆን የግድ የተለየ ፓርቲ ሥልጣን ላይ መውጣት ይኖርበት እንደነበር፣ በቀጣይነትም የግድ ሌላ ፓርቲ መመረጥ እንዳለበት የማረጋገጥ አቅም የለውም።

እዚህ ላይ ዋናው መታየት ያለበት ነገር፣ የመንግስት ሥልጣን ብቸኛ ምንጭና ባለቤት የአገሪቱ ዜጎች መሆናቸው ነው። ሕዝብ በድምፁ የሥልጣን ውክልና እስከሰጠ ድረስ አንድ ፓርቲ ላልተወሰነ ጊዜ ሥልጣን ላይ መቆየቱ አማራጭ የሌለው አማራጭ መሆኑ ግልፅ ነው። አቶ እስክንድር መከራከር ካለባቸው ተጨባጭ ማስረጃዎችን እያቀረቡ ከዚህ ቀደም በአገሪቱ የተካሄዱት ምርጫዎች የሕዝብ ውክልና ያልታየባቸው መሆናቸውን ማረጋገጥ ብቻ ነው። ሌላ በሌላ በሥሜት ሳይሆን በተጨባጭ ማሥረጃ አሥደግፈው። በፅሁፋቸው ላይ አንድም ቦታ ይህን ማድረግ አልፈቀዱም ወይም አልደፈሩም።

ፅሁፉ ከመግቢያው ቀጥሎ ባቀረበው ሃሳብ፣ ምናልባት መንደርደሪያ ሊባል ይችላል ይሆናል። “ስለ ጳጉሜን ወር፣ ስለ አስራሦስት ወር ፀጋ፣ በምን ሳይንሳዊ መስፈርት

ተመዝኖ እንደሆነ ሣይገለፅ ለፅሁፍና ለንግብ ምቹ የሆነ የራስዋ ፊደል ያላት መሆኑ (ኢትዮጵያ የራሷ ፊደል ባለቤት መሆኗ እንደበጎ ነገር የሚወሰድ መሆኑ ሣይዘነጋ)፤ ብቸኛዋ ጤፍ የሚበላባት አገር መሆኗን፤ በአጠቃላይ ኢትዮጵያ የቀደምት ሥልጣኔ አገር መሆኗን ያትታል። በማያያዝም “ኢትዮጵያ በታሪኳ አንድም ጊዜ አንድ ቋንቋ የሚነገርበት አንድ ሐይማኖት የሚመለከባት አገር ሆና እንደማታውቅም ይነገራል።

እርግጥ ነው ከላይ የተገለፁት ኢትዮጵያን ከሌላው ዓለም የሚለዩዋት መገለጫዎቹ መሆናቸው አይካድም። ነባሩ የኢትዮጵያ ሥልጣኔ በየራሳቸው መልከዐ ምድር የሚኖሩ ፣የየራሳቸው መገለጫ ያላቸው ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች ውጤት መሆኑንም እንዲሁ። ኢትዮጵያ የተለያዩ ቋንቋ ተናጋሪ ብሔሮችና ብሔረሰቦች የሚኖሩባት፣ የተለያዩ ሐይማኖት ተከታዮች የሚኖሩባት አገር መሆኗንም እውነት ነው። እዚህ ላይ አቶ እስክንድር ያልጠቀሱትና ዋናው መታየት የነበረበት ጉዳይ ግን በቀድሞዎቹ አገዛዞች “የተለያዩ ብሔሮችና ብሔረሰቦች ማንነታቸው ሕጋዊ ዕውቅና ተሰጥቶት፣ ብሔራዊ ማንነታቸው ተከብሮላቸው ነበር ወይ ሲኖሩ የቆዩት?” የሚለው ነው።

እውነታው ዘውዳዊው ሥርዓት በመስፋፋት የያዛቸው አካባቢዎች የሚኖሩ በርካታ ሕዝብ ያላቸው ብሔሮችና ብሔረሰቦች ማንነታቸው የሕግ ዕውቅና ተነፍጉት፣ ዘውዳዊው መንግስት በፈለቀበት ብሔር ቋንቋና ባሕል እንዲኖሩ ጫና እየተደረገባቸው ይኖሩ የነበረ መሆኑ ነው። ሐይማኖትን በተመለከተም ሁኔታው ተመሳሳይ ነበር። ቁም ነገሩ የተለያዩ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሐይማኖቶች በአንድ የፖለቲካ ወሰን ውስጥ መካተታቸው ሳይሆን መብትና ነፃነታቸው በትክክል መከበሩ ወይም አለመከበሩ ነው። አቶ እስክንድር በፅሁፋቸው ስለኢትዮጵያ ብሔሮችና ብሔረሰቦች ሲጠቅሱ የመብትና የነፃነታቸውን ጉዳይ የማንሣት ወኔ ለምን አጡ? ስለነበረው ሁኔታ ስለማያውቁ? ማጣቀሻ መፅሐፍ ስላጡ? ወይንስ ልባቸው ዕውነታውን ስለማይፈቅደው ? መልሱን ለፀሐፊውና ሃሳባቸውን ለሚጋሯቸው እንተወው።

በሥልጣኔና በመንግሥት ዙሪያ የሚያትተው የአቶ እስክንድር ዕሁፍ ክፍል፣ የኢትዮጵያ ዘውዳዊ የመንግሥት ሥርአት የሦስት ሺህና ከዚያም በላይ ዕድሜ ያለው መሆኑን ጠቅሶ፣ ይህም ኢትዮጵያ የሥልጣኔ አገር ብቻ ሳትሆን ሕዝብ የእኔ ነው የሚለው መንግስት የነበራት መሆኑን ያረጋግጣል። ኢትዮጵያ የረጅም ዘመን የጭቆና ታሪክም የላትም ብሎ ውዳሴ ዘውዳዊ መንግስት አቅርቧል።

ይህ እንግዲህ የጸሐፊው ዕምነት መሆኑ ነው። እውነታው የሚያረጋግጠው ግን በኢትዮጵያ የቆዩት ዘውዳዊ ሥርአቶች የነገሥታቱን፣ የመሳፍንቱንና መኳንንቱን ጥቅምና ፍላጎት ለማስጠበቅ፣ ሕዝብን እንደግል ንብረታቸው ፍላጎታቸውን ለማሥጠበቅ በሚያመቻቸው መንገድ ጨቁነው ሲገዙ መኖራቸውን ነው ። ነገስታቱ፣ መሳፍንቱና መኳንንቱ የአገሪቱን መሬት የግል ርሥታቸው አድርገው፣ ኑሮው በመሬትና በግብርና ላይ የተመሠረተውን ባለአገር መሬት አልባ አድርገው ዘርማንዘሩ ለዘመናት ሰፍሮ የኖረበትን መሬት በጢላኝነት እያረሰ፣ ምርቱን ብቻ ሳይሆን ጉልበቱን ጭምር ሲገብር መኖሩ የቅርብ ግዜ ትውሥታችን ነው። አርሶ አደሩ ነገሥታቱና መሳፍንቱ ግዛታቸውን ለማስፋፋት በሚያደርጉት ውጊያ ላይ እንዲሰለፍ እየተገደደ ህይወቱን ሲያጣ፣ በሌላ በኩል ያለችው ንብረቱ በአሸናፊው ወገን ሲዘረፍ፣ ሚስቶቿና ሴት ልጆቹ ሲደፈሩ መኖሩም እውነት ነው። አቶ እስክንድር የኢትዮጵያ “ሕዝብ የኔ ነው የሚለው መንግሥት የነበረበት፣ የረጅም ዘመን የጭቆና ታሪክ ያልነበረበት” ብለው ውዳሴያቸውን ያዥጎደጎዱት እንግዲህ ይህን ለመሰለው ዘውዳዊ ሥርዓት ባላቸው ታማኝነት ነው።

አቶ እስክንድር ይህ ስለዘውዳዊ ሥርአት ያላቸው ዕምነት አጠገባቸው ያሉትንና ከጎኔ ይሠለፋሉ ያሉትንም ሊያስኮርፍ የሚችል መሆኑን ገምተው ይመስላል ወይም ሊካድ የማይችል ሆኖ አምልጧቸውም ሊሆን ይችላል የተወገረገረ ማስመሠያም አቅርቦታል። በኢትዮጵያ ያነበረው ዘውዳዊ ሥርዓት በህዝብ ተመርጦ የተሰየመ ይምስል። “በህዝብ ነፃ ፍላጎት የቆመ ነበር ፣ከአድዋ ጦርነት በኋላ ባሉት 100 አመታት ግን፣ አውሮፓውያን ሬኔሰንስ፣ ኢንላይትመንትና ሪፎርሜሽን ወይም የትንሣኤ፣ የብርሃንና የለውጥ ዘመን የሚሏቸው ወደ ኢትዮጵያ በአጭር ጊዜ ውስጥ ተጠቅለው ገብተው ዘውዳዊው ሥርዓት በሕዝብ ፍቃድ ከቆመ መንግስትነት

በሕዝብ ትኩረት ላይ በጉልበት ወደተፈናጠጠ አምባገነናዊ ሥርዓት ተቀይሯል። የ1966ቱ አብዮት የዚህ ውጤት ነው።” በማለት ነው የተውገረገሩት። ልብ በሌላ አሁንም ቢሆን ዘውዳዊው ሥርዓት ጨቋኝ ነበር አላለም። ሕዝቡ ያልተቀበለው ስለተጨቋኝ ነው ማለትም አልደፈሩም።

በመቀጠል አቶ እስክንድር ጭቆና የወለደው ሊሉት ያልደፈሩትን፣ ከዚህ ይልቅ በአውሮፓ ተካሂዶ የነበረውን ሪፎርሜሽን የተቀበሉ ልሂቃን ውጤት እንደሆነ አስመስለው ያቀረቡልን የ1966 አብዮት መጨናገፋትን፣ የ1983ቱ አብዮትም የዚህ ውጤት መሆኑን ገልጸዋል። እዚህ ላይ አንድ እውነት ተናግረዋል። ጭቆና የወለደው የ1966ቱ አብዮት፣ ለህዝቡ የመብትና ነጻነት ጥያቄ ምላሽ መስጠት ያልቻለ በመሆኑ ተጨናግፏል። ከ1967 እስከ 1983 ማገባደጃ ለ17 አመታት ያህል ሥልጣን ላይ የነበረው የወታደራዊ ቡድን አምባገነን የመንግስት ሥርዓት ምን ሲያደርግ እንደነበረ ገና ከትውስታችን ያልጠፋ የቅርብ ገዜ ታሪካችን በመሆኑ ሃተታ ማቅረብ አሥፈላጊ አይመስለንም። በሁሉም የገሪቱ አቅጣጫ የትጥቅ ትግል ያካሄዱ በርካታ የነፃነት ግንባርች የተፈጠሩትም ለዚህ ነው። በመጨረሻም የወታደራዊው ቡድን አምባገነን ሥርዓት የፈረሰው እነዚህ የበርካቶችን የሕይወትና የአካል መስዋዕትነት በጠየቀ መራራ የትጥቅ ትግል መሆኑም ይታወቃል።

አቶ እስክንድር ግን የ1983ቱም አብዮትም ተጨናግፏል ይሉናል። በዚህ ሳቢያም አሁን አገሪቱ ለውጥ ማርገዟንም አርድተውናል። ለለውጥ የሚያነሳሱ ቅድመ ሁኔታዎችም ማሟላታቸውንና የመንግሥት ለውጥ ለማምጣት ምርጫ መጠበቅ እንደማያስፈልግ ጭምር ። ሥርዓቱን ለመጣል ተነሱ የሚል ጥሪ ያስተላለፉትም ከዚህ የግል እምነታቸው በመነሳት ነው።

አሁን ለለውጥ የሚያነሳሱ ፖለቲካዊ፣ ማህበራዊና፣ ኢኮኖሚያዊ ቅድመ ሁኔታ በሚል ያቀረቡዎቸውን ሃሳቦች እንመልከት። እንደፖለቲካ ቅድመ ሁኔታ ከቀረቡት እንጀምር።

ፖለቲካዊ ቅድመ ሁኔታን አስመልክተው በሚያስገርም አኳኋን ከዚህ ቀደም የተለመዱትን የፖለቲካ ምህዳር ጠበቁ፣ ምርጫው ተጭበርብሯል... ወዘተ የሚሉትን ጉዳዮች አላነሱም። በደፈናው ኢትዮጵያ አሁን ትልቋ የአምባገነኖች ሃገር ሆናለች ከሚል መደምደሚያ ነው የተነሱት። ትልቋ አምባገነን ለማለት ያበቃቸውን ምክንያት በማስረጃ ተንትነው አላስረዱም። በደፈናው እስከ ቅርብ ጊዜ ናይጄርያ በአንጀኛ ደረጃ፣ ግብፅ በሁለተኛኛ ደረጃ እንደነበሩ፣ ናይጄርያ ከወራት በፊት ዲሞክራሲያዊ ምርጫ በማካሄድ፣ በግብፅም በሕዝባዊ አመፅ ሥርዓቱ በመወገድ፣ ሦስተኛ ሆና የቆየችው ኢትዮጵያ አንደኛ ሆነች ነው ያሉን።

ከዚህ ውጭ ኢትዮጵያ ውስጥ የፖለቲካ አፈና መኖሩን ያሳያል በሚል እንደቀረበ መረጃ ሊጠቀስ የሚችል ነው በማለት አንድ ነገር አቅርቦልኩ። ይህም ተቃዋሚዎች “በ2001 ዓ.ም በፓርላማ ውስጥ የነበራቸው 178 መቀመጫዎች በ2002 ወደ አንድ መቀመጫ ዝቅ ብሏል” የሚለው ነው።

እርግጥ ነው በናይጄርያ ከዚህ ቀደም ያልታየ ዲሞክራሲያዊ ምርጫ ተካሂዶ ይችላል ይሆናል። ዋናው ነገር ኢትዮጵያ ውስጥ ከዚህ ቀደም ምርጫዎች መካሄዳቸው፣ በቀጣይም የሚካሄዱ መሆኑ ነው። ይህ በማንም ቸርነት የተሰጠ ሳይሆን፣ በሕገመንግስት የተረጋገጠ ነው። ከዚህ ቀደም የተካሄዱት ምርጫዎች የተሟሉና ዲሞክራሲያዊ አይደሉም ቢባል እንኳን፣ ከናይጄሪያው ልምድ አኳያ መነሳት የሚኖርበት ቀጣዩ ምርጫ የተሻለ ዲሞክራሲያዊ እንዲሆን ምን መደረግ አለበት የሚለው ነው። አቶ እስክንድር በዚህ ዲሞክራሲያዊ፣ ሠላማዊና ሕጋዊ አካሄድ የሚያምኑ ቢሆን ኖሮ ማድረግ የሚጠበቅባቸው (ፓርቲ ይኑራቸው አይኑራቸው አላውቅም እንጂ)፣ ፓርቲያቸው አለያም የሚደግፉት ፓርቲ ካለም የሕዝብን ጥያቄና ፍላጎት ያገናዘበ አቋምና ፖሊሲ ኖሮት ወደህዝብ ዘልቆ እንዲንቀሳቀስ፣ ደጋፊ እንዲያፈራ በመጨረሻም በህዝብ ድምፅ ሙሉ በሙሉ ወይም በአብላጫ ድምጽ አለያም በወሳኝ መጠን የምክር ቤት መቀመጫ አግኝቶ በሕጋዊና ሰላማዊ ውድድር ሥልጣን እንዲረከብ ወይም እንዲጋራ መስራት ነበር። ፓርቲ ከሌላቸውም በፈቀዱት አመለካከት አደራጅተው ወይም ሕጋዊ ሆነው

የሚንቀሳቀሱትን መቀላቀል። ይህንን ግን አልፈለጉትም። ከምርጫ የተሻለ ሠላማዊ የዴሞክራሲያዊ የፖለቲካ ትግል አማራጭ ያለ ይመስል፤ ምርጫን የማይመለከት "ሠላማዊ" ትግል መካሄድ አለበት የሚል ጥሪ ነው ያስተላለፉት። ይህ አካሄድ ሕገወጥ የኃይል እርምጃ መሆኑ ግልፅ ነው። ሠላማዊ የምትለዋ ቃል ማደናገሪያ ነች። በሕገ ወጥ መንገድ ፅልጣን ለመመንተፍ የሚደረግ እንቅስቃሴ ደግሞ በህግ ያስጠይቃል።

አቶ እስክንድር ሁለተኛዋ አምባገነን ነበረች ያሏትን ግብፅ የጠቀሱት የአመፅ ዓላማዬን ተገቢነት ያረጋግጥልኛል በሚል ነው። እርግጥ ግብፅ ውስጥ አምባገነን ሥርዓት ነበር። የሙባርክ መንግሥት በድጎማ ኢኮኖሚ ህዝቡ የፖለቲካ ጥያቄ እንዳያነሳ አፋቸውን ለጊዜው ሸብሶ የኖረ መንግሥት ነበር። በህዝቡና በመንግስት መሃከል፤ መንግሥት ድጎማውን ያላማቋረጥ ሊሰጥ፤ ሕዝቡም ለዚህ የመንግስት ውለታ ተቃውሞ ላያነሳ ውስጠ ታዋቂና ያልታወጀ ወይም ያልተጻፈ የተዳፈነ "ስምምነት" ነበረ። ይሁን እንጂ የሙባርክ ምንግስት በመጨረሻ ህዝቡ ከዚህ በኋላ ምንም አይመጣም ብሎ ንቆ ድጎማውን አስቀረ። የፕሬዚዳንት ሙባርክና የንደኞቻቸው ልጆች፤ የኒዮሊበራሊዝም አመለካከት አራማጅ የሆኑ ጥቂት ቱጃሮችንና በዓለም አቀፍ ድርጅቶች ውስጥ ሲሠሩ የቆዩ ተመሳሳይ አመለካከት ያላቸው ጥቂት ግብፃውያንን ያካተተ ቡድን ሁኔታዎችን ማደላደል ይጀመራል። ቱጃሮችን ብቻ የሚመለከተው ኮረፖራት ታክሥ በከፍተኛ መጠን አንዲቀነሥ፤ በተቃራኒው ቀደም ሲል ሲያገኘው የነበረው ድጎማ የቀረበት ዝቅተኛው የህብረተሰብ ክፍል የሚከፍለው ግብር እንዲጨምር ይደረጋል። በዚህ ሁኔታ የኑሮ ሁኔታው ከነበረውም የባሰ አሥከፊ ሆኖበት ተስፋው የጨለመበት የግብፅ ሕዝብ ሥርዓቱን በኃይል ለመገርሰስ እንዲነሳሳ ተገዷል። ሌላ አማራጭ አልነበረውም።

የኢትዮጵያ ሁኔታ ግን ፍጹም ከዚህ የተለየ ነው። መንግስት ህዝቡን የሚያኖረው በድጎማ ሳይሆን፤ ወደ ታች ወርዶ የራሱን ሃብት መፍጠር እንዲችል የሞያና የገንዘብ(የብድር አገልግሎት) እንዲያገኝ ማድረግ ነው። የሚከተለው ፖሊሲ፤ አንድ ቀን ሊቋረጥ የሚችል ህዝብን በድጎማ የማኖር ስትራቴጂ ሳይሆን፤ ህዝብ የራሱን ሃብት እንዲፈጥር የሚያነሳሳ ልማታዊ ፖሊሲ ነው። በገጠር የአርሶና አርብቶ

አደሩን፣ በከተማ ደግሞ የአነስተኛና ጥቃቅን ኢንተርፕራይዞችን እንቅስቃሴ መመልከት ለዚህ በቂ አስረጃ ነው። ይህ አብዛኛውን የኢትዮጵያ ህዝብ በልማት ፖሊሲው ተጠቃሚ የሆነው፣ተጠቃሚ ሊሆን እንደሚችል የተረዳው አርሶና አርብቶ አደር እንዲሁም በአነሥተኛና ጥቃቅን ኢንተርፕራይዝ ላይ የተሰማራው ከተሜ፣ መንግስት ሐብት እንዲያፈራ፣ የተሻለ ሕይወት እንዲኖር እያገዘው መሆኑን ይረዳል። ማንም በመሰረተ ቢሥ ጥላቻ የታወረ ግለሰብ ወይም ቡድን “ ጃሎ መገን” ብሎ ባቅራራ ቁጥር ለአመጽ የማይነሳውም ለዚህ ነው። ለበለጠ ልማትና ውጤት ብሎም ተጠቃሚነት እንጂ አቢዮት ሊቀሰቅስ የሚችል ነባራዊ ሁኔታ የለም ማለት ነው።

የኢትዮጵያ ነባራዊ ሁኔታ በዘሀ አኳኋን ከግብፅ የተለየ ቢሆንም አቶ እስክንድር በጥላቻ የተቃኘ የፖለቲካ ተቃውሞና የግል ፍላጎትና ጥቅም የግብፅ አመፅ ወደ ኢትዮጵያ ይዛመታል ብለው እንዲጎመጁ አድርጓቸዋል። አብዮት እንደኮሌራ የሚተላለፍ፣ ወይም እንደአንበጣ በንፋስ የሚዛመት አለያም አንድ ጸሃፊ እንዳሉት እንደሸቀጥ ከውጭ የሚገዛ ሳይሆን፣ ነባራዊ ሁኔታ የሚፈጥረው በመሆኑ፣ ምኞታቸው ከቅዥትነትና ከማይሆን ምኞትነት አልፎ የትም እንደማይደርስ ማረጋገጫው ይህ ነው።

በኢትዮጵያ ከ20 ዓመት በፊት በርካታ የኢትዮጵያ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች ማንነታቸው ለ100 አመታት ያህል በሕግ ዕውቅና ተነፍጎት ይደርስባቸው የነበረው ፖለቲካዊና ማሕበራዊ ጭቆና አክትሟል።እንዲሁም ዘውዳዊውን ፊውዳላዊ ሥርዓት ለመውደቅ ያበቃው የአርሶ አደሩ የመሬት ባለሙብትነት ጥያቄ በአዋጅ ምላሽ ተሰጥቶት የነበረ ቢሆንም፣ ሥርዓቱ ይከተለው የነበረው የኢኮኖሚ ፖሊሲ አርሶ አደሩን የምርቱ ባለቤትነት መብቱን በማግጣት ይደርስ የነበረው ኢኮኖሚያዊ ጭቆና አሁን ምላሽ አግኝቷል። ምንም እንኳ በመሰረታዊ ባህሪው የራሱ የሆነ መለያዎች ያሉት ቢሆንም በግብፅ፣ በቱኒዲያና በሊቢያ የተቀሰቀሰው ዓይነት ሕዝባዊ አመፅና አብዮት ከ20 ዓመት በፊት ኢትዮጵያ ውስጥ በስኬት ተካሂዷል። ይህ አብዮት የኢትዮጵያን ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች ፖለቲካዊ

ኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ መብታቸውን ለይስሙላ አስከብርላችኋለሁ ያለ ሣይሆን በሕገመንግስት ያረጋገጠ ነው።

ከዚህ በተረፈ በ2001 የተቃዋሚዎች የፓርላማ መቀመጫ 178 የነበረው በ2002 ወደ አንድ ዝቅ ማለቱን በመጥቀስ የተቃዋሚ ፓርቲዎች ላይ አፈና መኖሩን ለማሳየት የተቀመጠውን በተመለከተ፣ ለዚህ ዋናዎቹ ተጠያቂዎችና ባለቤቶች ራሳቸው ተቃዋሚ ፓርቲዎች መሆናቸው ሊታወቅ ይገባል። እንደሚታወቀው በ1997 ዓ.ም በተካሄደው 3ኛ ዙር ምርጫ የቀድሞው ቅንጅት አዲስ አበባን ሙሉ በሙሉ ከማስተዳደር በተጨማሪ በፌዴራል የሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤት ከኢሕአዴግ ቀጥሎ ከፍተኛ ቁጥር ያለው መቀመጫ አግኝቶ እንደነበር ይታወቃል። በአጠቃላይ ተቃዋሚ ፓርቲዎች ከፍተኛ ቁጥር ያለው የፓርላማ መቀመጫ ተጋርተው ነበር። ይህ የአገሪቱ የዲሞክራሲያዊ ሥርዓት መጎልበት ያስገኘው ውጤት መሆኑ ዕውነት ነው። ከተቃዋሚዎቹ በተለይ አቶ እስክንድርም በአባልነት የታቀፉበት የቀድሞው ቅንጅት ይህን ዲሞክራሲያዊ የሥልጣን ውክልና በገዛ ፍቃዱ ተወው። በኋላ ላይ ግን ዘግይተው ሁሉም ምናልባትም /ከሁለትና ሦስት የማይበልጡ የተቃዋሚ ፓርቲ አመራሮች በስተቀር/በእርግጠኝነት አብዛኞቹን የቆጫቸው እርምጃ እንደነበር ይታወቃል። የዚህ ፓርቲ አመራሮች ድምፅ የሰጣቸው ከፍተኛ ቁጥር ያለው የኢትዮጵያ ሕዝብ በአመፅና በነውጥ ሁሉንም መንግሥታዊ ሥልጣን ነጥቆ እንዲሰጣቸው ጠይቀው ነበር ውክልናውን አሻፈረኝ ያሉት። እንዳሰቡት ድምፅ የሰጣቸው ሕዝብ በሙሉ ዲሞክራሲያዊ ያልሆነውን የሥልጣን ነጠቃ ለማስፈፀም በአመፅ ሳይተባበራቸው ቀርቶ ለሥልጣን ምንተፋ የታሰበው አመፅ ከከተማ ሁከትነት ሣይዘል በሕጋዊ መንገድ በአጭሩ ተቀጭቷል። የአመፅ ጠንሣቦችና አስፈፃሚዎቹም በፍርድ ቤት ክስ ተመስርቶባቸው የፍርድ ሂደት ቀጥሎ የቀረበባቸውን የጥፋተኝነት ማስረጃ መከላከል ሥላልቻሉ ቅጣት ተወስኖባቸው እንደነበር ይታወሳል። የሆነ ሆኖ የፍርድ ውሳኔውን ተከትሎ በነበሩት ጥቂት ወራት ውስጥ መንግሥትንና ሕዝብን በይፋ ይቅርታ ጠይቀው ከማረሚያ ቤት መውጣታቸውም ይታወቃል።

ቅጣታቸው በይቅርታ ተነስቶ ከእስር ከወጡ በኋላ ሠላማዊ የፖለቲካ ተሳትፎ የማድረግ ሕገመንግስታዊ መብታቸው ተከብሮላቸዋል። እነዚህ የፓርቲ አመራሮች

ከፊሎቹ በቀድሞ ፓርቲያቸው ሲንቀሳቀሱ፣ የተቀሩት አዲስ ፓርቲ አደራጅተው በመንቀሳቀስ ላይ ይገኛሉ። እርግጥ አንዳንዶች ሰላማዊ ትግል፣ የተወሰኑት ደግሞ በአጠቃላይ ፖለቲካዊ ተሳትፎ በቃኝ ብለው ባህር ማዶ የፈረጠጡም አሉ።

ይሁን እንጂ የተወሰኑት ተቃዋሚ ፓርቲዎች በሰላማዊ የፖለቲካ እንቅስቃሴ በሕዝብ ውክልና ሥልጣን ለመረከብ ወደ ሕዝብ ዘልቀው የፖለቲካ ሥራ ከመሥራት ይልቅ፣ በዱላ እስከመከታከት በዘለቀ የእርስ በርስ ሹኩቻ ሲተራመሱ ነው የቆዩት፤ እስካሁንም ድረስ ትርምሳቸው አላባራም። የነዚህ ፓርቲዎች አመራሮች ፖለቲካን የግል ስሜታቸውን ለማስታመም ያህል እንደትርፍ ሰዓት ሥራ በመያዛቸው፣ በሌላ በኩል ደግሞ በእርስ በርስ ሹኩቻ በመጠመዳቸው የሕዝብን ቀልብ መግዛት አልቻሉም።

ሁኔታቸውን የታዘበውና ያዘነባቸው የኢትዮጵያ ሕዝብ ደጋፊያቸው የነበሩ ጭምር “እንኳንም የመንግስት ሥልጣን ለመረከብ አልበቁ አገሪቱን ይበታተኗት ነበር።” እያላቸው ነው። ይህን ከእነርሱ አንዱ የነበሩት ፕ/ር መስፍን ወልደማርያምም በግልፅ ተናግረውታል። ምርጫ 2002 ላይ የሕዝብ ድምፅ ያጡት የገሪቱ የፖለቲካ ምሕዳር ስለጠበበና ስለታፈኑ ሣይሆን፣ አንድም በቅንነት ምንም የፖለቲካ ሥራ ስላልሰሩ፣ ሌላም ሕዝብ ድርጊታቸውን አስተውሎ አይበጁም የሚል እምነት አድርገው ስላልመረጣቸው ነው። ይህን እነርሱም ልባቸው ያውቀዋል። በሌላ በኩል ኢህአዴግ ቀደም ሲል ሲያደርገው ከነበረው የበለጠ የፖለቲካ ሥራ ሠርቶ ሕዝቡ ላይ እምነት እንዲያደር ማድረግ ደግሞ ሽንፈታቸውን አብሶታል። እውነቱ ይህ ነው።

አቶ እስክንድር ሌላ ለውጥ የግድ የሚል ነባራዊ ሁኔታ በሚል የጠቀሱት ነገር በ2001 ዓ.ም የፀደቀውን የሲቪል ማህበራትና የበጎ አድራጎት ድርጅቶች አዋጅ ነው። ይህን አዋጅ በተመለከተ በተደጋጋሚ አስተያየት ተስጥቷል። በአጭሩ አዋጁ አትዮጵያ ውስጥ የሲቪል ማህበራትና በጎ አድራጎት ድርጅቶች አይቋቋሙ አይልም። የሚለው ከ10 በመቶ በላይ በጀታቸውን ከውጭ አገር ምንጭ የሚያገኙ ማህበራትና ድርጅቶች እንደ ውጭ አገር ድርጅት ይመዘገባሉ፤ የውጭ አገር ድርጅቶች ደግሞ በአገሪቱ የፖለቲካ ጉዳዮች ውስጥ ጣልቃ መግባት አይችሉም

ነው። የውጭ አገር ድርጅቶች እንቅስቃሴ በልማት ሥራዎች የተወሰነ ነው። ከዚህ በተረፈ የአገር ውስጥ ሲቪል ማህበራት ፖለቲካዊ ጉዳዮች ውስጥ ከመሳተፍ አልታገዱም።

እነ አቶ እስክንድር የሚጠይቁት፣ የውጭ ሲቪል ማህበራት በአገራችንን የፖለቲካ ጉዳዮች እንዲፈተፍቱ አንዲፈቀድ ነው። የቅርብና የሩቅ የዓለማችን ታሪክ የሚያሳዩን ግን በውጭ ጣልቃ ገብነት የበለጸገ፣ ዴሞክራሲያዊ ሥርአት የገነባ፣ ዘላቂ ሰላሙን ያረጋገጠ ሃገር አለመኖሩን ነው። እነ አቶ እስክንድር የውጭ ማህበራቱ የአገራችንን ፖለቲካ እንዲያበኩ የሚፈልጉት፣ አባታቸው ለዚህ ውለታ ከህዝብ ፍቃድ ውጭ ለሥልጣን የሚያበቃ ቀዳዳ እንዲምሱላቸው ነው። በቃ ።

በአጠቃላይ አቶ እስክንድር በጽሁፋቸው ውዳሜ ዘውዳዊ ሥርአት ማቅረባቸው፣ የፖለቲካ እምነታቸውና አመለካከታቸው ከየት እንደተቀዳ ያመለክታል። የተቃዋሚያቸው መነሻም ይህ የበሰበሰ አመለካከታቸው የፈጠረባቸው መሰረተ ቢስ ጥላቻ ነው። እናም አቶ እስክንድር የእርስዎ ዘውዳዊ አመለካከት አርጅቶ ሞቶ ወደ መቃብር እየወረደ እንጂ ተወልዶ እያደገ ባለመሆኑ፣ አብዮት ይቀሰቅሳል ብለው አይጠብቁ።